

tes det Arbejderparti, som vi have herhjemme, et helt andet Sprog end det ærede Medlem. De konstatere nemlig med uhyggelig Tydelighed, at der, hvor Arbejderne fattes Organisationer, er der frit Slag for Arbejdsgiverne til at udbytte selve de intelligente og dygtige Arbejdere og bringe Lønvilkaarene ned paa et Niveau, som er ganske uanstændigt. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at det er karakteristisk, at nogle af de Lande, der have den laveste Arbejds løn, have de dyreste Livsfornødenheder. Det gælder alle Samfundsklasser. Men det ærede Medlem har Ret i, at en Nivellering i al Almindelighed ikke er at ønske og attraa. Men der gives Personer i vort Samfund, overfor hvilke man maa ønske en Nivellering hurtigst muligt, og det gælder ikke mindst det ærede Medlem; han er kommen for højt op.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Maa jeg til det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) udtale min Glæde over, at vi i det store og hele ere enige med Hensyn til Nivelleringen. Min Glæde kan selvfølgelig ikke forringes derved, at min egen Person skal danne en Undtagelse. Jeg er en beskeden Mand, der ikke hænger mig i mit eget, naar de Principper, jeg forfægter, i øvrigt komme til Ære og Værdighed.

Maa jeg til, hvad det ærede Medlem nævnde, at en Finansminister i sin Tid skal have sagt til Gunst for Socialdemokratiets Organisation, sige, at jeg er ganske enig med den daværende Finansminister, idet Forholdet her i Danmark netop er det farlige, at Socialdemokratiet ved Siden af at forfægte sine egne Ideer med Hensyn til de rent socialdemokratiske Teorier tilsniger sig en hel Del af det borgerlige Frisinds Ideer og ved Siden af de borgerlige Partier kæmper for disse. At Socialdemokratiet derfor mangen en Gang kan have peget paa et eller andet Forhold, som er sundt og rigtigt, forhindrer ikke, at jeg har Ret i, at Socialdemokratiets egne Ideer og Principper ere i høj Grad forkastelige for vort Samfund og ville kunne blive i højeste Grad skadelige. Jeg tror at kunne gaa saa vidt at sige, at ligesom vi have set, at Verdenskulturen er gaaet op og gaaet ned gennem Aartusinderne, vil en almindelig Anerkendelse af Socialdemokratiets Principper bevirke en Tilbagegang i Menneskeslægtens

Dygtighed, som vil kunne hidføre den næste Bølgedal i Verdensudviklingen.

Slebsager: Jeg vil til at begynde med gøre nogle Bemærkninger om lokale Spørgsmaal, som i særlig Grad vedrøre den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Nede i den allersydligste Del ligger der en lille By, der hedder Sønderho, og denne By synes mig at blive noget forurettet paa det nærværende Finanslovsforslag, idet der i Aar ikke er foreslaaet nogen Lønning til en Postmester der. Embedet som Postmester i Sønderho blev ledigt den 1. Maj i Aar, idet Postmesteren blev forflyttet fra Sønderho til Nordby, hvorefter Embedet blev besat ved Konstitution og ikke senere er blevet opslaaet ledigt. Nu erfarer jeg, at det er Meningen, at dette Embede skal nedlægges, og at der i Stedet derfor skal indrettes et Brevsamlingssted, og at de Lokaler, der af Postvæsenet ere lejede til 1. Oktober 1930, skulle anvendes til et Rekreationshjem for Postfunktionærer. Befolkningen derovre er bleven meget ilde berørt af dette Forslag, der vil medføre ikke blot, at man faar et Brevsamlingssted i Stedet for et Postkontor, men ogsaa, at Postbesørgelsen vil blive en Del ringere end nu. Nu omdeles nemlig Posten to Gange daglig, og det er jo ikke almindeligt, at Postombæringen fra et Brevsamlingssted foregaar mere end en Gang daglig. Saa vidt mig bekendt, er det heller ikke Meningen, at der i Fremtiden skal foregaa Postomdeling i Sønderho mere end en Gang daglig, hvis Postkontoret ombyttes med et Brevsamlingssted.

Jeg maa her bemærke, at en stor Del af Befolkningen i Sønderho er Søfolk, og at Byen er Hjemsted for en ikke ringe Sejlskibsflaade, men Forholdene have medført, at der ikke har været tilstrækkelig Kapital i Sønderho til at tage Konkurrencen op, som i den senere Aarrække er bleven stærkere og stærkere paa det Omraade. Derfor har der været nogen Tilbagegang i Byen i den sidste Menneskealder. Men det synes mig ikke at være nogen Grund til at berøve Byen dens forholdsvis gode Postforbindelse. Tværtimod skulde man snarere støtte Befolkningen i dens Bestræbelser for at ophjælpe Forholdene, og det kunde man gøre ved at lette Postbesørgelsen. Forholdet er nemlig, at man i Sønderho har sine Bestræbelser rettede mod at faa Byen gjort til et søgt Badested, og man har været ret heldig i saa Henseende. Jeg skal blot pege paa, at omtrent 100 Familier, Embedsmænd,